

cem na uho šepetala ali roke vodila, da so skoro ista imena zapisali na priliko: v Zagrebu in v Gorici, kopenski in videmski dekaniji, v Begunjah in Celji, v Reki in Ptuju, v Proseku in Ormužu, Laškem in slovenski Bistrici. Le nikar zvičaj, kjer je stvar jasna! —

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Potihnil je nekoliko preširni krič ustavovercev o zmagi s zasilno volilno postavo, federalistični časniki pa pretresajo propad naše stranke, ki je edina sama kriva, da so zmogli ustavoverci. Krivda je dvojna: izdajstvo Dalmatincev in Primorcev je ena, — druga pa ta, da dveh grofov Avernas-ov, dveh Tirolcev, Deiserja iz gornje Avstrije, dr. Rydzovskega Poljaka, in dr. Zarnika v zboru ni bilo. Ako bi bili vsi na svojem mestu, ki so mandat poslanstva prevzeli, ne bi bili zmogli ustavoverci, ki so zmagali le — z dvema glasovoma! Tako se je z dejanjem grešilo in z opuščanjem. Če dela vsak za se politiko in ni parlamentarne discipline, prav je, da nas ustavoverci tepó. — V pondeljek pride menda gališka resolucija na vrsto; to bode drugi „veliki prizor“ državoborne komedije. Še danes se ne vé, kako da izpade. — Na Hrvaškem silovito dela magjarska sila za volitve deželnega zbora.

Poslano.

Odprto pismo sl. krajnemu šolskemu svetu v Kamnigoricu na Gorenskem.

Podpisani stariši šolo Kamnogoriško obiskajočih otrok sl. šolski svet ponižno poprašamo, od kodi to, da že skozi 14 dni — reci štirinajst dni — šola ni kurjena? Ali morebiti prečastiti naš gospod učitelj gorkote ne potrebuje? Mogoče, ker po navadi zgodaj domú hodi, taki gospodje pa zjutraj gorkote ne prenašajo. Ker pa šola je tudi za nas, zato stariši ubogih rev lepo prosimo, da se jih ktera dobra duša usmili ter jih reši mrzlot; če ne, bomo res primorani, vsakemu otroku en polen za kurjavo na hrbet privezati, da ga v šolo ponese.

2. svečana 1872.

Mnogi stariši šolo obiskajočih otrok iz Kamnegorice in Lipence.

Poslano. *)

Ker je g. Rapoc pravnik, smem kratek biti, kolikor se dá. Telegram: „jutri novoveško razpravo v Celji brzopisati, stroški se povrnejo. Rapoc“ sem prejel $\frac{2}{1}$. zvečer ob $4\frac{1}{2}$ uri in ob $8\frac{1}{2}$ uri isti večer sem že moral odpeljati se, voziti se celo noč in zjutraj ob $4\frac{1}{2}$ uri sem jedva dobil stanovanje v 3. krémi, ker je obtoženih in svedokov okoli 50 že tam bilo. Vedel sem, da je g. Rapoc solastnik „narodne tiskarnice“ in „Slov. Nar.“ in sem tedaj ustregel želji njegovi nenadja se, da bode tudi on v Celji „kot poškodovan in priča“. Prva dva dni sem stenografiral po 11 ur, tretji dan pa 3 ure, ali s tem še g. Rapocu ni bilo pomagano, moral sem stenogram tudi predstavljati, ker je tem bolj zamudno, ker se je nemški in slovenski obravnavalo, da je imel kaj tiskati, in podviral sem se v tem delu tako, da še niti svojih domačih iz Celja nisem obiskat šel, ko sta bila 6. in 7. januarja praznika, kar sem se bil nakanil storiti. Ali ker „Slovenija“ dozda še nima svojih stalno plačanih stenografov, imajo ti navadno še kak drug glavni posel, ki jih živi in jim

*) Po teh pojasnilih je končana ta obravnava v našem listu. Vred.

je brzopisje le postranski pripomoček. Iz tega sledi, da sem moral stenogram predstavljati v svojih prostih ponočnih urah in z ozirom na to sem poslal dne 16. januarja s pismi vred proti povzetji 55 gold. g. Rapocu sledeči račun: a) potnih in drugih gotovih stroškov 15 gld. 31 kr., b) stenografovanje 3 dni 25 gold., c) prepisovanje poročila 14 gold. 69 kr., skupaj 55 gold.; ob enem pa g. glavnemu vredniku to naznanil po listnici. $\frac{18}{1}$. berem v „Slov. Nar.“ že tiskano $\frac{16}{1}$. odposlano poročilo in pošljem tedaj $\frac{19}{1}$. na pošto v Brežicah, naj mi izplača povzetih 55 gold. Naš poštni opravnik zarenči, da še nič prišlo ni. Ko pa pravim, da je že tiskano in da mora tudi denar tū biti, vendar bolje pogleda in naznani mi, da je povzetnega lista s pismi vred odposlati pozabil in da bode to še isti dan popravil. Čudno se mi je vendar zdelo, kako je mogla Mariborska pošta pisma izročiti brez plačila povzetja! Ali ne bode vsak misleči človek sklepal, da je g. Rapoc s tem, da je pisma „proti povzetji 55 gld.“ oddana in priloženi račun prevzel ter poročilo dal tiskati, moj račun popolnoma odobril? Sicer ni imel pravice mojo lastnino tiskati! — Dne $\frac{25}{1}$. dobim manuskript že tiskanega poročila sicer v mojem zavoju, pa z drugimi tujimi pečati — ki kažejo, da se je pismo otvorilo — in povzetni pozneje odposlani vozni list z Rapočevo roko pisanimi besedami: „wird gegen Nachnahme nicht angenommen“ nazaj! Kaj neki poreče poštenjak takemu ravnanju?? — Ker pa se naša pošta sploh slabo opravlja in je tudi v tem primerljivi grešila, sem njo prejel za povzetje, g. Rapoca pa pustil, dokler ne bode pošta iskala pri njemu povračila.

Laž je, da je g. Rapoc za mene že vplačal bil 25 gold. na račun moje delnice „narodne tiskarne“ tačas, ko sem proti povzetji poslal pisma; kajti na mojo dotično prošnjo mi je $\frac{14}{1}$. odgovoril, „če je Ti mogoče, nimam nič zoper to, ako Ti Tvoj oddelek na akcijo pošlješ, ker je sitno račune kumulirati in ker bom moral Tvojo plačo in odškodnino še nabirati“. Isti dan sem poslal g. Grasselliju v Ljubljano svoj delež iz svojega žepa! Še le $\frac{27}{1}$. mi je naznanil, da je za me vplačal tudi on 25 gld., na kar mu povem, da naj jih nazaj vzame. Da pa g. Rapoc v tej stvari rodoljubja išče, je ravno tako neumno, kakor da bi narodnjak, ki od družega narodnjaka par volov kupuje, tirjal, naj mu jih za polovico ceneje pustí zato, ker je — narodnjak! — $\frac{14}{2}$. mi pošlje g. Rapoc 25 gld. na poštni nakaznici, ktere pa sem mu nazaj poslal z ozirom na to, ka „upnik ni dolžen plačila kakega dolga na dele ali na odbitek jemati“. Ker še tedaj do zdaj nič nimam niti od g. Rapoca niti od c. kr. pošte, opominjam še prvega zadnjič na §. 1412. obč. drž. zak. rekoč: „Dolžnost se deva ob veljavo sešobno s plačilom, to je, kedar se opravi, kar je kdo opraviti dolžen“. Ali g. Rapoc še ne vidite, da ste umazani?

V Brežicah 25. febr. 1872.

Ivan Tanšek.

Žitna cena

v Ljubljani 21. februarja 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 40. — banaške 7 fl. 30. — turšice 4 fl. 60. — soršice 5 fl. 60. — rži 3 fl. 20. — ječmena 3 fl. 60. — prosa 3 fl. 40. — ajde 3 fl. 80. — ovsa 2 fl. 20. — Krompir 2 fl. 30.

Kursi na Dunaji 27. februarja.

5% metaliki 63 fl. 80 kr. Ažijo srebra 111 fl. — kr.
Narodno posojilo 72 fl. 40 kr. Napoleondori 8 fl. 96 kr.

Loterijske srečke:

v Gradcu } 24. febr. 1872: 24. 79. 85. 67. 46.
na Dunaji } 6. 79. 40. 47. 37.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 9. marcija.